kui mõisad, lossid, suwe-elukohad ja külad, lisab Ta juure: „Siiski soowin Mina, et Minu abikaasa „priiwolile jääb, Oma tubast talwe palees, Jeela„gini lossis ja Tsarskoe-Seelos tarwitada.“

„Ilma se jätan Ma Minu abikaasa tahtwallale, „kui Tema seda soowib, Nikolajewi palee oma elu „aeal asukohaks wõtta, ehk kül nimetud palee päran„duse õigust mööda Minu waremа poeale peab jääma.“

„Kõige Minu lastele ja lapselastele panen Ma „kui Minu wiimse soowimise südame külge; nende „ema armastada ja austada, ja Tema rahu eest „hoolt kanda; Tema soowimistel ettejõuda ja iga„pidi hoolt kanda, Tema wanuselle õrna murekand„mise läbi troostiks olla. Ei ial ja ei midagi suurt „asja pea nemad, niikaua kui nad elawad, ettewõtma, „ilma enne seda Tema kääst nõu, Tema emaliku „õnnistamist endale palunud olnud.“

„Minu nooremad poead peawad niikaua kunni „nad mehe ealiseks saanud, täielikult ema woli all „seisma.“

Peale seda kui Tema 2, 3, 4 ja 6mas tükis esiteks nimetand, kuda Keiser Aleksander Esimesest Temale kingitud Nikolajewi palee kõigega senna pärite, mitmel isesuguſel aeal temaga ühendatud majadega, maatükidega, ja selsamal kombel Keiserinast Maria Weodorownast järele jäänud Gatshina warandus, Tema wiimse seaduse kinnitust mööda, troonipärijalle omaks peab saama, — keda Tema, otsego oleks Ta Ise siit ilmast lahkund, igaskohas Keiser nimetab.

5., 7. ja 8. tükis antakse tähendusi, kuda Keiserina Maria Weodorowna järeljäänud raha warandus Suurwürstide Konstantini, Nikolai ja Mihaeli wahel peab jagatud saama.

7. tükis räägib Keiser Snamenskaja mõisast, mis Suurwürst Nikolai Nikolajewitsi päralt, aga Keiserina Aleksandra Weodorowna elu aeal wiimse käte jääb, ja lõpetab nende sõnadega: „Se „jääb minu praua meelewallale, milal ta mõisa „minu poeale tahab anda; Mina soowin, et se siis „sünniks, kui ta abielusse astub.“

9. tükis soowib Keiser, et Suurwürstid, Tema poead, isekeskis liitsuheitmise läbi Tema hobused jagaksid.

11. tükis antakse seadust kuda Suurwürstinad Maria, Olga ja Aleksandra nende osaks jäätud rahawarandust isekeskis peawad jagama.

12. tükis ütleb Keiser: „Ma soowin, et kõik „minu maja teenrid, kes mind truuist ja wirgust on „teenind, nende palga pensioniks*) saawad. Nende „teenrite seka arwan ma ka ratsul-sulased ja Minu „kutsari Jakob; ja 15. tükis seisab: „Mina palun „Keisri, et Tema wõtaks armulikult hoolt kanda „mende wana soldatide eest, kes Minu juures mitmes „kohas sõariistade-wahi nime al on olnud. Mina „soowin, et nad oma elupäiwi sedasama wiist lõpe-

*) Pension nimetakse armupalk, mis truuid teenrid päraſt teenistust saawad.